

בש"פ 5313/19 - אורחן אבו עוביד, סעדי לדאוי נגד משטרת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5313/19

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המבקשים: 1. אורחן אבו עוביד
2. סעדי לדאוי

נגד

המשיבה: משטרת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי
(כב' השופט נ' זלצברגר) בעמ"י 20382-08-19 מיום
9.8.2019

בשם המבקשים: עו"ד שאדי כבהא

החלטה

לאחר עיון בבקשת הערר ובחומר שצורף לה, ובמיוחד בפרוטוקול הדיון שהתקיים היום בבית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט נ' זלצברגר), אין אלא להצטרף לתרעומת שהביע בית המשפט כלפי ב"כ המבקשים.

הלכה למעשה ב"כ המבקשים ביקש להכתיב לבית המשפט את לוח הזמנים ואת דרך ניהול ההליך.

עצם העלאת הסוגיה שב"כ המבקשים טוען כי היא מצדיקה רשות ערר, היינו "כפיית" הסניגוריה הציבורית לייצג חשוד או נאשם בפלילים במקום שבו הוא מיוצג באופן פרטי, מצביעה עד כמה עמדת המבקשים אינה ראויה. זאת על שום שב"כ המבקשים הוא זה אשר גרם למצב שבו נאלץ בית המשפט לדון בערר בהיעדרו, ובלית ברירה כדי למנוע מהמבקשים עיוות דין, עד כמה שניתן, ביקש מהסניגוריה הציבורית לייצג אותם.

ב"כ המבקשים עשה דין לעצמו ובחר להתייצב לפני בית משפט אחר. זו כמובן זכותו, אך במקרה מעין זה, כאשר הוא מודע להחלטת בית המשפט המסרב לדחות את מועד הדיון, עליו לדאוג להסדר חילופי מספק.

למעלה מן הצורך אציין גם כי לא ראיתי פגם בהחלטת בית המשפט המחוזי המצדיק התערבות בית משפט זה ב"גלגול שלישי".

בקשת רשות הערר נדחית.

ניתנה היום, ח' באב התשע"ט (9.8.2019).

ש ו פ ט
